

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 44.

1836.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Αυγούστου.

ΝΟΜΟΣ

Περί των υποθηκῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ ὑπόθηκη εἶναι δικαίωμα πραγματικόν, ἐπὶ ἀλλοτρίων ἀκινήτων κτημάτων, πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεως, ἀποκρίνον δι' ἐγγραφῆς εἰς τὸ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ διὰ τοῦ παρὸντος νόμου προσδιοριζόμενον βιβλίον τῶν υποθηκῶν.

Ἄρθρ. 2.

Μόνα ἐπιδεκτικὰ ὑποθήκης εἶναι:

1) Γὰ ὑποκείμενα εἰς ἐκποίηση ἀκίνητα κτήματα οὐκ μὲ τὰ παρακλουθήματα αὐτῶν, ὅσα λογίζονται παρὰ τοῦ νόμου κίνητα.

2) Ἡ ἐπικορπία (ususfructus) τῶν αὐτῶν κτημάτων καὶ παρακλουθημάτων δι' ὅσον καιρὸν διαρκεῖ.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ παρὸν νόμος δὲ φέρει καὶ νομοθεσίαν εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ τῶν πλοίων ναυτικῶν νόμων.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ ὑπόθηκη δὲν ἀποκτᾶται εἰς κτῆμα τρίτου, χωρὶς τὴν συγκατάθεσίν του.

Ἐπὶ κτημάτων κοινοτήτων, εἰς δὴμόν, πωματείων, φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ τούτοις ἐξομειομένων μοναστηρίων, ὑπόθηκη δύναται ν' ἀποκτηθῆ μόνον συναινεσί τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων τῆς κοινότητος, εἰ ὅπου τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουσι, ὅλων τῶν μελῶν τῆς κοινότητος· ἀλλὰ τούτο, εἰαν πρὶς αὐτῆς περὶ ὑποθήκης ἀποκτωμένης δι' ἰδιωτικῆς θέλησεως.

Ἄρθρ. 5.

Ὅσοι δὲν ἔχουσι ἐπὶ τῶν ἐπιδεκτικῶν ὑποθήκης κτημάτων εἰς τὴν δικαίωμά περιωρισμένον ἢ ὑποκείμενον εἰς διάλυσιν, δὲν δύναται νὰ τὸ ὑποθηκώσουσι μετὰ συμφωνίας, ὑπερβαίνουσας τὸν περιορισμὸν ἢ τὸν ὅρον τῆς διαλύσεως.

Ἄρθρ. 6.

Ὅστις δώσει ἐν γνώσει ἀλλότριον κτῆμα εἰς ὑπόθηκην ἢ ὅστις ὡς μετακλητὸς ἰδιοκτήτης παραλείπει νὰ γίνῃται κοίση εἰς τὸν ὑποθηκικὸν πιστωτὴν τὸν περιορισμὸν τούτου τῆς ἰδιοκτησίας του ὑπέκειται εἰς τὰς ἀποζημιώσεις καὶ εἰς πολιτικὴν φυλακίαν, φυλαττούμενον καὶ τῶν παιῶν εἰς ὅσας δώσουσι χώραν αἱ πράξεις του.

Άρθρ. 7.

Αν από αμέλειαν ή δόλον του χρεώσου αφανισθ ή αποβήκων κτήμα, ή ελαττωθ ή αξία του, δύναται ο πισωτης είτε ν' απαιτήσ ην εξόφλησιν του χρέους πρ ή της προθεσμίας, είτε νά ζητήσ ην εμποδισθ ή χρεώσης δια της δικαστικής οδού από τας επιβλαβείς πράξεις του, είτε τέλος νά αίτησ επί άλλων κτημάτων αυτού υποθήκην ανάλογον της αφανισθείσης ή ελαττωθείσης ασφαλείας του.

Άρθρ. 8.

Δύο όροι απαιτούνται πρς ύπαρξιν της υποθήκης:

- 1) Τίτλος χρηστών δικαίωμα πρς απόκτησιν αυτής.
- 2) Έγγραφη της απαιτήσεως εις το βιβλίον των υποθηκών.

Άρθρ. 9.

Το πρς απόκτησιν υποθήκης δικαίωμα, το όποιον χορηγεί ο τίτλος, εκτείνεται εις όλα τ' ακίνητα κτήματα του χρεώσου, αν δέν περιρίζεται εις βήτα κτήματα από τον νόμον, από δικασικήν απόφασιν, ή από ιδιωτικήν θέλησιν.

Η έγγραφη όμως δέν γίνεται, ειμή δι' ώρισμένην ποσότητα και επί ώρισμένων κτημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

Περὶ τῶν τίτλων τῶν χορηγούτων δικαίωμα πρς απόκτησιν υποθήκης.

Άρθρ. 10.

Οί τίτλοι οί χορηγούντες δικαίωμα πρς απόκτησιν υποθήκης, είναι ο νόμος, δικασική απόφασις, ή ιδιωτική θέλησις.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τοῦ Νόμου.

Άρθρ. 11.

Δικαίωμα πρς απόκτησιν υποθήκης έχουν, δυνάμει του νόμου, μόνον οί εξής πιστωταί:

- 1) Η επικράτεια, επί των κτημάτων των φαρολογουμένων δι' όποιους δήποτε καθυστερήσαντας φερουσ.
 - 2) Η επικράτεια, τὰ θρησκευτικά και φιλανθρωπικά καταστήματα και οί δήμοι, δια τας προκλιπτουσας από την διαχειρισιν της περιουσίας των απαιτήσεις, επί των ακινήτων των διαχειριστών ή των έγγραπτών αυτών.
- Αλλάττονται από την υποχρέωσιν ταύτην οί διαχειρισταί και οί έγγραπταί αυτών, αν έδωσαν ήδη άλλην απόφασιν ασφαλείαν, με συγκατάθεσιν της επικρατείας, των δήμων ή των ερημέων καταστημάτων, και με έγκρισιν της επιτηρουσής αρχής, αν υπαρχη.
- 3) Οί ανήλικαι και οί υπό κηδεμονίαν, επί των ακινήτων των επιτρόπων, των κηδεμόνων, ή των έγγραπτών

αυτών, δια τας προεργουμένας από την διαχειρισιν της επιτροπείας ή της κηδεμονίας απαιτήσεις, κατα τας ειδικωτέρας διαταξεις των άρθρων 12 και 13.

4) Η σύζυγος, επί των ακινήτων του άνδρος δια την προικα αυτής, δια την λυπην, περιουσίαν της, αν τον παρχωρήσ ην διαχειρισιν ταύτην, και δια τας πρς απόζημιώσεως απαιτήσεις, όσαι προέλθουν από υποχρεώσεις, τας όποιαις αναλάβη όμοι με τον άνδρα της, ή κατά παρχγγελίαν αυτού.

5) Τα τέκνα, επί των ακινήτων του πατρός ή της μητρός αυτών, δια την περιουσίαν, την οποίαν δυναν αι ν' απαιτήσουν ως πατρικήν ή μητρικήν ή άλλως αποκτημένην παρ' αυτών επί της ανηλικίας των.

6) Οί κληροδόχοι και πιστωταί της κληρονομίας, επί των κληρονομικών ακινήτων.

Οί συγκληρονόμοι επί των αυτών ακινήτων, δια τας όρισθείσας εις τον μοιρασμόν της κληρονομίας πληρωμας, και δια την εκνίκησιν των κληρονομικών πραγμάτων.

7) Οί αρχιτέκτονες, οί εργολάβοι και οί εργάται, δια τας απαιτήσεις όσαι προέλθουν από την οικοδόμησιν, ανοικοδόμησιν ή επισκευσήν κτιρίων, και οί χορηγήσαντες ύλην δι' αυτάς, επί των αυτών κτιρίων.

8) Οί δανεισταί, επί των ενυποθήκων κτημάτων, δια τους καθυστερήσαντας τόκους των δανείων, και δια τὰ έξοδα όσα προέλθουν από την έγγραφην της υποθήκης και από την δικην και την συναξιν των υποθηκικών χρεών.

Άρθρ. 12.

Ο επίτροπος ή ο κηδεμών, αναλαμβάνων τὰ έργα της επιτροπείας ή κηδεμονίας, υποχρεούται να προσφερη υποθήκην μόνον δια τὰ εις αυτόν εμπιστευόμενα μέρη της κινητής περιουσίας του ανήλικου ή του απηγορευμένου.

Η υποθήκη θέλει έγγραφεσθαι δια βήτην ποσότητα, προσδιοριστέαν αναλόγως της αξίας των εις αυτόν εμπιστευθέντων κινητών.

Άρθρ. 13.

Αν ο επίτροπος βραδύνη νά δίωσ ην λόγον της διαχειρίσεώς του, ή, δίδων λόγον, αποδειχθ ή αμελής, ο αντιπίτροπος, το συγγενικόν συμβούλιον ή αι άμύδοι αρχαί όφείλουν ν' απαιτήσουν απ' αυτών υποθήκην ανάλογον με τὰ υπολογιζόμενα έτήσια εισοδήματα της περιουσίας του ανήλικου.

Όφείλει υποθήκην και δια τας ελλείψεις, όσαι ανακαλυφθούν εις τους έτησιους λογαριασμούς ή εις τον γενικόν λογαριασμόν της επιτροπικής διαχειρίσεώς του.

ΤΜΗΜΑ Β.

Περὶ τῶν δικαστικῶν αποφάσεων.

Άρθρ. 14.

Αί τελεσίδικαι αποφάσεις των πολιτικών, των έμπα-

αίων και τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων παρέχουν δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα παρέχουν αἱ τῆς αὐτῆς ἰσχύος ἀποφάσεις τῶν ἐγκληματικῶν δικαστηρίων διὰ τὰς πολιτικὰς ἀποδόσεις, καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν διαιτητικῶν καὶ τῶν ξενῶν δικαστηρίων, ὅταν ἦναι ἐκτελεστέαι.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῆς ἰδιωτικῆς θελήσεως.

Ἄρθρ. 15.

Ὁ χρεώσης, ἢ, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 4 ἄρθρ., ἄλλος τρίτος ὑπὲρ αὐτοῦ, δύναται διὰ διαθήκης ἢ συμφωνίας νὰ διομολογήσῃ ὑποθήκην. Ὁ διομολογῶν ὁμοίως αὐτὴν πρέπει νὰ ἔχη τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἰκανότητά νὰ ἐκποιῇ τὰ κτήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἴδιδε τὴν ὑποθήκην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 16.

Ἡ ὑποθήκη ἀποκτᾶται διὰ τακτικῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ μόνον ἀπὸ τότε λαμβάνει πᾶσα ἀπαίτησις τὰ ὑποθηκικὰ δικαιώματα, ὁποσοδήποτε κ' ἐάν ἦναι ὁ τίτλος τῆς ὑποθήκης.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ ἐγγραφή πάσης ἀπαιτήσεως πρέπει νὰ ἦναι δι' ὠρισμένην ποσότητα· ἂν ἡ ποσότης τῶν ἀπαιτήσεων ἢ τῶν δικαιωμάτων δὲν εἶναι ὠρισμένη, ὁ αἰτῶν τὴν ἐγγραφήν ὀφείλει νὰ προσδιορίσῃ μίαν ῥητὴν ὡς ἐγγίσα κατ' ἐκτιμησιν· ἀλλ' ὁ χρεώσης δύναται νὰ αἰτήσῃ ἐλάττωσιν τῆς ποσότητος, ἂν ὁ πιστωτὴς τὴν ὑπερετίμησεν.

Ἄρθρ. 18.

Πᾶσα ὑποθήκη πηγάσσεται ἀπὸ τίτλον χορηγούμενον παρὰ τοῦ νόμου ἢ παρὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία νὰ ὑπερβαίῃ τὸ πρὸς τῶν ἀπαιτήσεων μόνον καθ' ἓν τρίτον.

Ἄν ὁ πιστωτὴς ἐγγράψῃ κτήματα ἀνωτέρας ἀξίας, ὁ χρεώσης δύναται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ὑπερβάλλοντος ἀπὸ τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει καθ' ὅσα εἶχει γνώσεις, ἢ λάθῃ πληροφορίας.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ ἐγγραφή τῆς ἀπαιτήσεως, τῆς προερχομένης ἀπὸ διαθήκης ἢ συμφωνίας, δὲν συγχωρεῖται, εἰμὴ ὅταν τὸ ἐγγράφον, δι' οὗ ἐδόθη ἡ ὑποθήκη, εἶναι ἐπισήμον, καὶ περιγράφῃ διακεκριμένως τὸ εἶδος καὶ τὴν θέσιν ἐκάστου τῶν διδομένων εἰς ὑποθήκην ἀκινήτων.

Ἐπὶ μελλόντων κτημάτων δὲν δύναται κανεὶς νὰ ἐγγράψῃ ὑποθήκην.

Ἄρθρ. 20.

Ἡ ἡμέρα τῆς ἐγγραφῆς κανονίζει τὴν προτίμησιν τῶν ὑποθηκῶν.

Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγγεγραμμέναι ὑποθήκαι ἔχουν τὴν αὐτὴν τάξιν, ἐκτὸς ἂν ῥητῇ συμφωνία μεταξὺ τῶν πιστωτῶν ὠρίσει προτίμησιν τινὸς, ἐξ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 21.

Ἡ ἐγγραφή διακόπτει τὴν παραγραφὴν τῆς ἀπαιτήσεως ὑπὲρ ἐκείνου, διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ὁποίου ἐγένεν. Ἀλλ' ἐάν ἐξαληθῆ μετ' ἐγκατάθεσιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ παραγραφὴ λογίζεται ὡς μὴ διακοπέσα.

Ἄρθρ. 22.

Ἡ διὰ τῆς ἐγγραφῆς ἀποκτηθεῖσα ὑποθήκη συμπαραγράφεται μετ' ἀπαίτησιν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὁποίας ἐδόθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν προσημειώσεων.

Ἄρθρ. 23.

Προσημείωσις γίνεται·

- 1) Ὅταν ἡ ἐγγραφή τῆς ὑποθήκης δὲν συγχωρεῖται δι' ἄλλειψιν ἐνομοῦ τύπου τῶν δημοσίων ἐγγραφῶν, δυνάμει τῶν ὁποίων γίνεται ἡ αἴτησις τῆς ἐγγραφῆς·
- 2) Ὅταν ἡ ὑπαρξίς ἐμπροσθέντος ἀπαιτήσεως ἦναι βεβαιωμένη δι' ἐγγράφων, καὶ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχῃ ἐπίσημος ἀπόδειξις, ὅτι ὁ πιστωτὴς ἐκίνησεν ἀγωγὴν διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς·
- 3) Ὅταν ἡ ἀπαίτησις ἐπεδικάσθῃ πρωτοκλήτως.

Ἄρθρ. 24.

Ἡ προσημείωσις δὲν φέρει τὰ ἐνόμοι ἀποτελέσματα τῆς ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης· χορηγεῖ μόνον δικαίωμα προσημείσεως πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης.

Ἄν συμπληρωθῶσι τ' ἀπαιτούμενα πρὸς ἐγγραφήν ὑποθήκης, ἢ προσημείωσις τρέπεται εἰς ὑποθήκην, ἥτις λογίζεται ὡς νὰ ἦτον ἐγγεγραμμένη ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς προσημείσεως.

Ἄρθρ. 25.

Ἡ προσημείωσις διακόπτει τὴν παραγραφὴν τῆς ἀπαιτήσεως ὑπὲρ τοῦ προσημειούμενος· ἀλλ' ἐάν ἐξαληθῆ μετ' ἐγκατάθεσιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ παραγραφὴ λογίζεται ὡς μὴ διακοπέσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὑποθηκῶν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τῆς ἐκτίσεως τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 26.

Ἡ ὑποθήκη ἐκτείνεται εἰς ὀνόκληρον τὸ ἐνοπέθηκα·

κτῆμα, εἰς ὅλα τὰ μέρη, τὰ παρακολουθήματα, καὶ τὴν προσαυξήσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 27.

Ἄν τὰ κινητὰ παρακολουθήματα ἐκποιηθῶσιν εἰς τρίτον, ὁ ὑποθηκικός πιστωτής δὲν ἔχει δικαίωμα ἀπαιτήσεως κατ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 28.

Ἄν ἐνωθῶσι μὲ τὸ κύριον κτῆμα ἀκίνητα προσαρτήματα. ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐν καιρῷ τῆς ἐνώσεως εἶναι ἐγγεγραμμένοι ὑποθήκαι. ὁ ὑποθηκικός πιστωτής τοῦ κυρίου κτήματος δὲν ἀποκτᾷ δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρθρ. 29.

Ἡ ὑπόθηκη ἀκολουθεῖ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, εἰς ὅποιουδήποτε ἐξουσίαν καὶ ἂν μεταβῇ.

Ἄρθρ. 30.

Ὁ ἀποκτήσας ὑπόθηκην ἐπὶ οἰκοδομῆς τινος, καθ' ὃν καιρὸν ἦτον αὕτη ἐσφαλισμένη παρ' ἡμεῶν τῶ ἢ ἀλλοδαπῷ τινι πυρασφαλιστικῷ καταστήματι, εἰμπορεῖ ν' ἀπαίτησιν ἀμέσως καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἐπὶ τῆς προθεσμίας τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους, ἂν ὁ Κύριος παύσῃ τοῦ νὰ ἔχῃ ἐξασφαλισμένην τὴν οἰκοδομήν του.

Ἐπίσης εἰμπορεῖ ὁ ὑποθηκικός πιστωτής ν' ἀπαίτησιν τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους, ἐκ τῆς ποσότητος, τὴν ὁποίαν τὸ πυρασφαλιστικὸν κατάστημα ὀφείλει ν' ἀπαδείξῃ εἰς τὸν ὑποθηκικὸν χρεώσιν, ἂν ἡ ποσότης αὕτη δὲν κατηναλώθη ἐντὸς ἔτους εἰς ἀνέγερσιν τῆς πυρκαλιθεῖσας οἰκοδομῆς, μέχρι δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, τοῦ ἐνός ἔτους δύναται νὰ ζητήσῃ ἐξαρκουῶσαν ἐγγύασιν.

Ἄρθρ. 31.

Ἄν τὸ κεφάλαιον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδόθη ἡ ὑπόθηκη, ἦναι ἐγγεγραμμένον, ὡς φέρον τόκους, τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, εἰς ὅποιουδήποτε ἐξουσίαν καὶ ἂν εὐρίσκειται, ἐνέχεται καὶ εἰς τούτους δι' ὅλον τὸν καιρὸν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκινήθη ἀγωγή ζωῆς ἐκεῖνον. καθ' ἣν ἤθελε πληρωθῆ το γρέος, ἢ δοθῇ γραμματίον πληρωτέον ἀπὸ τὸ ἐκπλειστηρίασμα, ἢ κατασβῆ ἀμετάκλητος ὁ τῆς κατατάξεως πέναι καὶ δι' ἐν ἔτος πρὸ τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 32.

Διὰ καθυστέρησεις τόκων συμφωνημένων μὲν, ἀλλ' ἀρχειοτέρων ἀπὸ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀρισμένον χρόνον, διὰ τόκους προερχομένους ἀπὸ ὑπερήμετον ἐξόφλησις τοῦ ὑποθηκικοῦ χρέους, καὶ διὰ τὰ ἐξόδα τα προκύπτοντα ἀπὸ τὴν περί τοῦ αὐτοῦ χρέους δίκην καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀπαιτήσεως, ὁ πιστωτής ἔχει δυνάμει τοῦ νόμου τίτλον πρὸς ἀνάκτησιν ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἐνυπόθηκου κτήματος, ἐνῶς αὐτὸ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρωτοτύπου χρεώσου, καὶ δύναται ν' ἀποκτήσῃ διὰ χωριστῆς ἐγγραφῆς ἰδιαιτέραν ὑπόθηκην, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς ταύτης.

Ἄν τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα μεταβῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν τρίτου κυρίου, ὁ πιστωτής δὲν δύναται πλέον νὰ ἐγγραφῇ ὑπόθηκην ἐπ' αὐτοῦ, διὰ τοῦς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναλαμβανομένους τόκους καὶ τὰ ἐξόδα.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ χρεώσου καὶ τοῦ πιστωτοῦ.

Ἄρθρ. 33.

Ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης δὲν ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν χρεώσιν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ δώσῃ πρὸς τρίτον νεαν ὑπόθηκην ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος.

Κάμμία ἐναντία συμφωνία δὲν ἰσχύει πρὸς βλάβην τῶν παρὰ τοῦ νόμου καὶ δικαστικῆς ἀποφάσεως χρηρουμένων τίτλων. Διὰ δὲ τὰς ἐξ ἰδιωτικῆς θελήσεως προερχομένας ὑποθήκας, ἡ συμφωνία ἰσχύει μόνον ὅταν ἐγγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 34.

Ὁ πιστωτής δύναται κατ' ἐκλογὴν νὰ κινήσῃ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τὴν προσωπικὴν ἢ τὴν πραγματικὴν ἀγωγήν κατὰ τοῦ χρεώσου. Ἡ χρῆσις τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς δὲν ἀποκλείει τὴν τῆς πραγματικῆς.

Ἄρθρ. 35.

Διὰ τῆς πραγματικῆς ἀγωγῆς ὁ πιστωτής δύναται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἐξόφλησιν ἀπὸ το ἐνυπόθηκον κτῆμα.

Ἄρθρ. 36.

Οἱ πιστωταί, ὅσοι δὲν λάθουν ἀπὸ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα ὅλην ἢ ἐν μέρει τὴν πιστώσιν των, δύναται καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις νὰ κινήσουν ἀγωγήν κατ' ἐκείνων ὅσοι ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις των προσωπικῶς, διὰ νὰ πληρωθῶσι τὰ καθυστερησάντα κεφάλαια, τοὺς τόκους καὶ τὰ ἐξόδα.

Ἄρθρ. 37.

Ὁ πιστωτής δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἄλλον ὄλον ἢ ἐν μέρει τὴν δι' ὑποθήκης ἐξασφαλισμένην ἀπαιτήσιν του, ὁμοῦ μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ τρίτου κυρίου.

Ἄρθρ. 38.

Ὁ τρίτος κύριος, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἐξουσίαν μετέβῃ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα, ὑποχρεοῦται νὰ τὸ παραχωρήσῃ εἰς τὸν πισωτὴν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους, ἂν δὲν προτιμᾷ νὰ πληρώσῃ διὰ τὴν πίσωσιν αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 31 ὀρισμένου χρόνου.

Ἄρθρ. 39.

Εἰς τὰς ἀπαιτήσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἔγινε προσημεί-

ωσις, ὁ τρίτος κύριος δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους, εἰμὴ ἂν αὐτὴν τραπεζὴν εἰς ὑποθήκην.

Ἄρθρ. 40.

Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ τρίτου κυρίου διὰ τὰς ὑποθήκας δὲν ἐκτείνονται περισσώτερον τῆς ἀξίας τοῦ ἐνυποθηκίου κτήματος, καὶ ἡ παραχώρησις τούτου τὸν ἀπαλλάττει ἀπὸ πάσαν ἀπαιτήσεων τῶν πιστωτῶν, καθ' ὅσον δὲν εἴναι προσωπικῶς ὑπεύθυνος.

Ἄρθρ. 41.

Ἄν δοθῇ ὑποθήκη πρὸς ἐξασφάλισιν ἐγγυήσεως, τρίτος κύριος τοῦ ἐνυποθηκίου κτήματος, δύναται νὰ αἰτήσῃ νὰ ἐναχθῇ πρῶτον ὁ πρωτότυπος χρεώσις.

Ἐξέρχεται ἡ περίπτωση, καθ' ἣν ὁ ἐγγυητής εἶναι καὶ αὐτοφειλέτης.

Ἄρθρ. 42.

Ὅταν ὁ τρίτος κύριος τοῦ ἐνυποθηκίου κτήματος ἐξόφλησιν τὸ ὑποθηκικὸν χρέος, ἡ ἐξώσθη ἀπὸ τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος διὰ τῆς πραγματικῆς ἀγωγῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς προσφυγῆς κατὰ τοῦ χρεώσου, καὶ λαμβάνει πρὸς αὐτὸν τὰ δικαιώματα τοῦ ὑποθηκικοῦ πιστωτοῦ.

Ἄρθρ. 43.

Ἄν ἀπὸ θμελείαν ἢ δόλον τοῦ τρίτου κυρίου ἐλαττωθῇ ἡ ἀξία τοῦ ἐνυποθηκίου κτήματος, δύναται ὁ πιστωτὴς ν' ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ὑποθηκικοῦ χρέους, ἂν δὲν προτιμᾷ νὰ αἰτήσῃ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ τρίτος κύριος ἀπὸ τὰς ἐπιβλαβεῖς πράξεις του· ὁ τρίτος κύριος ὑπόκειται πρὸς τούτους εἰς ἀποζημίωσιν.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῆς τάξεως τῶν πιστωτῶν πρὸς ἀλλήλους.

Ἄρθρ. 44.

Οἱ ὑποθηκικοὶ πιστωταὶ ἔχουν μετὰξὺ τῶν τὴν προτίμησιν, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης των, ἐκ δὲ τῶν ὅσων θέλουσιν διαταχθῆ δι' ἰδιουτέρου νόμου ὡς πρὸς τὴν προτίμησιν τῶν ὑποθηκίων ὅσων προσεκτετήθησαν ἤδη πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 45.

Ἡ προτίμησις συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς τόκους τοῦ ἐν τῷ ἄρθρ. 31 ὠρισμένου χρόνου.

Ἄρθρ. 46.

Οἱ πιστωταὶ, ὅσων αἱ ἀπαιτήσεις εἶναι ἐγγεγραμμέναι τὴν αὐτὴν ἡμέραν, πληρονοιοῦνται κατ' ἀνάλογίαν τῆς ποσότητος τῶν οἰκείων αὐτῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 47.

Ἡ κατάσχεσις καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκποίηση τῶν ἐνυποθηκίων κτημάτων, καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν ὑποθηκικῶν

πιστωτῶν ἀπὸ τοῦ προῖον τῆς δημοπρασίας, ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 48.

Ἄν τὸ προῖον τῆς δημοπρασίας τοῦ ἐνυποθηκίου κτήματος δὲν ἀρκῆ πρὸς ἐξόφλησιν ὅλων τῶν πιστωτῶν, καὶ κατασθῇ ἀναγκαία ἡ κατάταξις, αἱ ὑποθηκικαὶ ἀπαιτήσεις λαμβάνουν τάξιν μετὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 940 καὶ 941 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας μνημονευόμενα προνομία· τοῦ ἀλλήλους δὲ ἀκολουθοῦν τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς των, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 20 καὶ 46 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 49.

Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρ. διαλαμβανόμενα προνόμια δὲν χρῆζουσιν ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν. Ἀκυροῦνται δὲ διὰ τοῦ παρόντος νόμου, αἱ περὶ ἐγγεγραμμένων καὶ μὴ ἐγγεγραμμένων προνομίων ἐν τῷ ἄρθρ. 991 ἄρθρ. 3 καὶ 5 τῆς πολιτ. δικονομίας περιεχόμεναι διατάξεις ἀκυροῦνται πρὸς τούτους καὶ ἡ περὶ τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν διάταξις τοῦ § 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. ἀντὶ τῆς ὁποίας τίθεται « Ὁ πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθηκῆς ὑπάρχων, ἀλλὰ μὴ ἐγγεγραμμένος τίτλος. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῆς ἀποσβέσεως τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 50.

Ἡ ὑποθήκη ἀποσβένεται·

- 1) Διὰ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας·
- 2) Διὰ τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐνυποθηκίου κτήματος·
- 3) Διὰ τῆς παραίτησεως τοῦ πιστωτοῦ·
- 4) Διὰ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους·
- 5) Διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τοῦ ἐνυποθηκίου κτήματος·
- 6) Διὰ τῆς παρζγραφῆς.

Ἄρθρ. 51.

Ἡ ὑποθήκη ἐν γραφῆσα μόνον δι' ὠρισμένην προθεσμίαν, ἀποσβένεται διὰ τῆς παρελεύσεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 52.

Ὁ ἀφανισμὸς τοῦ ἐνυποθηκίου κτήματος ἀποσβένει τὴν ὑποθήκην· ἀλλ' ἂν ἀποκατασταθῇ πάλιν τὸ κτήμα, ἀνανεύεται καὶ ἡ ὑποθήκη αὐτοδικαίως.

Ἄρθρ. 53.

Ἡ ἀλλοίωσις τοῦ ἐνυποθηκίου κτήματος ἢ ἡ μεταβολὴ τοῦ σχήματος ἢ τοῦ εἶδους αὐτοῦ δὲν ἐλαττεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης.

Ἄρθρ. 54.

Ὁ πιστωτὴς δύναται νὰ παραιτήσῃ τὴν ἀποκτηθεῖσαν ὑποθήκην, ἀλλὰ μόνον ἡ παραίτησις αὐτὴ δὲν ἀφαιρεῖ τὸ δικαίωμα τῆς προσωπικῆς ἀγωγῆς.

Άρθρ. 55.

Ἄν τὸ ὑποθηκικὸν χρέος ἐξοφληθῇ ὅλον ἀποσβένεται καὶ ἡ ὑποθήκη ἂν δὲ ἐξοφληθῇ ἐν μέρει μόνον, ἡ ὑποθήκη μένει διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

Άρθρ. 56.

Ἄν τὸ ὑποθηκικὸν κτῆμα πωληθῇ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ ἐπὶ δημοπρασίας, μεταβαίνει εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἕλευθερον ὑποθήκης.

Άρθρ. 57.

Ἡ παραγραφή τῆς ἀπαιτήσεως ἀποσβένει καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ὑποθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν προσημειώσεων.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Τίνας δύναται νὰ ἐγγράψουν ἢ νὰ προσημειώσουν.

Άρθρ. 58.

Ἐκαστος δύναται νὰ αἰτήσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν ἐγγράφην ὑποθήκης ἢ προσημείωσιν δι' ἑαυτὸν ἢ δι' ἄλλον.

Άρθρ. 59.

Ὅταν πρόκειται ν' ἀποκτήσῃ τις ἢ νὰ διατηρήσῃ δικαίωμα δι' ἄλλον, εἰς ὄνομα τοῦ ὁποίου ἐμφανίζεται, ἀρκεῖ νὰ φέρῃ τοὺς τίτλους, δυνάμει τῶν ὑπαίων αἰτεῖται ἡ ἐγγράφη τῆς ὑποθήκης ἢ ἡ προσημείωσις.

Ἄν ὁμως μέλλῃ νὰ ὑποχρεώσῃ ἄλλον ἐπιτροπικῶς, ὀφείλει νὰ φέρῃ ἐιδικὴν ἐντολὴν αὐτοῦ.

Άρθρ. 60.

Οἱ ξένοι καὶ οἱ ἄγνωστοι ὀφείλουσι ν' ἀποδείξουν τὴν ταυτότητα των.

Άρθρ. 61.

Ἐχουν ἰδίως ἐξουσίαν νὰ αἰτῶσιν ἐγγράφην ὑποθήκης ἢ προσημείωσιν δι' ἄλλον οἱ ἐξῆς:

1) Οἱ πισωταὶ τοῦ χρεώσου, ὅστις ἔχει ἀπαιτήσιν χορηγοῦσαν εἰς αὐτὸν δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης, ἂν ἀπὸ τὴν παράληψιν τῆς ἐγγραφῆς τῆς δύναται νὰ πρὸέλθῃ βλάβη εἰς τὰς ἰδίας τῶν ἀπαιτήσεις.

2) Οἱ ἐγγυηταὶ τοῦ χρεώσου, ἂν ὁ πισωτὴς ἔχω δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης, ἀμελῇ τὴν ἐγγράφην τῆς.

3) Ὁ ἐπίτροπος ἢ ὁ κηδεμὼν, πᾶς συγγενὴς, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ πᾶς φίλος τοῦ ἀνήλικου, αἱ ἀρκόδιαι ἐρχοὶ κηθῶς καὶ ὁ ἀνήλιξ αὐτὸς ἔχουν τὸ δικαίωμα, ὁ δὲ ἀντεπίτροπος, καὶ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, καὶ τὴν ὑποχρεώσιν νὰ ζητήσουν τὴν ἐγγράφην τῆς ὑποθήκης τῶν ἀνηλικῶν ἢ τῶν ἀπαγορευμένων, ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν ἐπιρίπων, τῶν κηδεμίνων καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν γονέων

τῶν ἀνηλικῶν διὰ τὴν πατρικὴν, μητρικὴν ἢ ἄλλως ἀποκτημένην ἐπὶ τῆς ἀνηλικιότητός των περιουσίαν αὐτῶν.

Ἐὰν παραλειφθῇ ἡ ἐγγράφη καὶ πηγάσῃ ἐκ τούτου βλάβη εἰς τὸν ἀνήλικα, οὗτος δύναται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν ἀντεπίτροπον καὶ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον.

4) Ὁ ἀνὴρ ὀφείλει νὰ αἰτήσῃ τὴν ἐγγράφην τῆς ὑποθήκης τῆς συζύγου του. Δύνανται νὰ τὴν αἰτήσουν καὶ ἡ γυνὴ καὶ πᾶς συγγενὴς αὐτῆς. Ἐὰν ἡ εἰς γάμον συνερχομένη γυνὴ ἦναι ἀνήλιξ, ὁ ἐπίτροπος, ὁ ἀντεπίτροπος, καὶ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, ὀφείλουσι ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη, νὰ ἐγγράψουν τὴν ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἀνδρός. Πᾶσα δὲ συμφωνία μεταξὺ τῶν συζύγων περὶ μὴ ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης ταύτης εἶναι κενός.

5) Ἐπίτροποι, κηδεμόνες καὶ συζυγοί, ὅσοι παραισολοῦν νὰ αἰτήσουν τὴν ἐν ταῖς προηγουμένοις 3 καὶ 4 παραγράφοις διαλαμβανομένην ἐγγράφην, καὶ δίδουν ὑποθήκης δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἀκινήτων αὐτῶν κτημάτων, ἢ συγχωρῶν νὰ γένη ἐπ' αὐτῶν ἐγγράφη, πρὶν οὗτοι ἐνεργήσωσι τὴν ἐγγράφην τῆς ὑποθήκης τῶν ἀνηλικῶν, ἢ τῶν γυναικῶν, ὑπάκεινται εἰς πολιτικὴν φυλάκισιν, φυλακισμένων πρὸς τούτοις τῶν παιῶν εἰς ὅσας δώσουσι, τυχόν, χώρην αἱ πράξεις των.

Άρθρ. 62.

Ἄν ὁ πισωτὴς ἀρνήται νὰ παραδώσῃ, ἢ νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν τὰ ἀπαιτούμενα εἰς ἐγγράφην τῆς ὑποθήκης ἐγγράφα, τὰ τρίτα πρόσωπα, ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δύναται νὰ τὸν ὑποχρεώσουν διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ νὰ ἐγγράψῃ ὁ ἴδιος τὴν ὑποθήκην, ἢ νὰ παραδώσῃ τὰ ἐγγράφα εἰς τὸν αἰτούντα, ἢ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Πότε δὲν εἶναι δεκταὶ αἱ ἐγγραφαὶ καὶ αἱ προσημειώσεις.

Άρθρ. 63.

Ὅταν ἡ περὶ ἐγγραφῆς ὑποθήκης αἴτησις δὲν φέρῃ, ὅσα ἀπαιτοῦνται δι' αὐτήν, ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει νὰ τὴν περιορίσῃ εἰς προσημείωσιν, ἂν ἔχῃ τοὺς ἀναγκαίους διὰ ταύτην ὄρους.

Άρθρ. 64.

Ὅταν διὰ δικαστικῆς πράξεως ἀπαγορευθῶν, ἢ παραισέρω ἐγγράφη τῶν ὑποθηκῶν, καὶ αἱ προσημειώσεις ἐπὶ τοῦ ἐνυποθηκίου κτήματος, ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνηγγέλθη ἐπισήμως ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη, κἀμνεὶ μνεῖαν τούτου εἰς τὸ οἰκεῖον φύλλον τοῦ βιβλίου του, καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ καταχωρίσῃ εἰς αὐτὸ κάμμειαν ἐξ αὐτῶν.

Άρθρ. 65.

Ὅταν τις δεχθῇ κληρονομίαν μετὰ τὴν ἐξ ἀπογραφῆς

ωφέλειαν, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐγγραφῆ ὑποθήκη ἢ τὸ ποσὸν τῶν τόκων, ἀν ἐσυμφωνήθῃσαν, καὶ τὸν γυῖνον, προσημείωσις ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν κτημάτων πρὸς καθ' ὅν τὰ κεφάλαια καὶ οἱ τόκοι εἶναι πληρωτοί.

Ἄρθρ. 66.

Ἡ ἐγγραφή τῆς ὑποθήκης δὲν ἔχει ἰσχὺν, ἀν ὁ τίτλος, δυναμει τοῦ ὁποῦ αἰτεῖται, ἀπεκτήθη ἐντὸς δέκα ἡμερῶν πρὸ τῆς δηλώσεως τῆς χρεωκαπίης τοῦ χρεώστου. Ἡ προσημείωσις δὲν ἔχει ὡσαύτως ἰσχὺν, ὅταν στηρίζεται εἰς ὅσα ἐγγραφα μνημονεύει τὸ 23 ἄρθρον ἀρ. 1, ἀν ταῦτα ἀπεκτήθησαν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρου προθεσμίας. Πᾶσα προσημείωσις στηρίζομένη εἰς τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀριθ. 2 καὶ 3 τίτλους, καθ' ὅποιον καιρὸν καὶ ἀν ἐλάβον ὑπαρξίν αὐτοί, εἶναι ἀκυροί, ἀν δὲν ἐγγραφῆ πρὸ τῆς προθεσμίας ταύτης.

Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐφαρμόζονται ὅμως εἰς τὰς ὑποθήκας, τὰς διδομένας παρ' ἐπιτρόπου, ἢ κηδεμόνος, πρὸς ἀφίλειαν τῆς διαχειρίσεως τῆς επιτροπείας, ἢ τῆς κηδεμονίας.

Ἐὰν δὲ ἀπαιτήσις τις προσημειωθῆ πρὸ τοῦ ἐν τοῖς ἄρθροις 64, 65 καὶ 66, §. 1 καὶ 2 ὡρισμένου χρόνου, ἢ προσημείωσις δύναται, καὶ μετὰ τὴν κατάσχεσιν, ἢ τὴν γενομένην ἀπαγόρευσιν τῶν ἐγγράφων, νὰ μετατραπῆ εἰς πραγματικὴν ὑποθήκην.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Πῶς γίνονται αἱ ἐγγραφαὶ καὶ αἱ προσημειώσεις.

Ἄρθρ. 67.

Ὁ πιστωτὴς, ὅστις θέλει νὰ ἐγγράφῃ ὑποθήκην, προερχομένη ἀπὸ δικαστικὴν ἀπόφασιν, ἢ ἰδιωτικὴν θέλησιν, παραδίδει μόνος, ἢ δι' ἄλλου, εἰς τὸν φύλακα τῶν υποθηκῶν τὸν τίτλον, ἐκ τοῦ ὁποῦ πηγάζει τὸ πρὸς ἀπὸκτητὴν ὑποθήκης δικαίωμα του, ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 68.

Ὁ πιστωτὴς συνάπτει εἰς τὸν τίτλον δύο περιλήψεις, ἐξ ὧν ἡ μία δύναται νὰ γραφῆ ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ τίτλου.

Αἱ περιλήψεις περιέχουν:

- 1) Τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐνυποθηκίου κτήματος, τοῦ εἴδους καὶ τῆς θέσεώς του, καὶ τῶν παρακολουθημάτων αὐτοῦ.
- 2) Τ' ὄνομα καὶ παράνομα τοῦ πιστωτοῦ, τὴν διαμονὴν, καὶ τὸ ἐπάγγελμα του, ἀν ἔχῃ.
- 3) Τ' ὄνομα καὶ παράνομα τοῦ χρεώστου, τὴν διαμονὴν, τὸ ἐπάγγελμα, ἀν ἔχῃ, καὶ ἀτομικὴν καὶ εἰδικὴν χαρακτῆρισιν αὐτοῦ τοιαύτην, ὥστε νὰ διακρίνεται εὐκόλως ἀπὸ ἄλλους.
- 4) Τὴν χρονολογίαν καὶ τὸ εἶδος τοῦ τίτλου.
- 5) Τὴν διαλαμβανομένην εἰς τὸν τίτλον ποσότητα τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀπαιτήσεως, ἢ, ἀν ἦναι δικαιώματα ὑπορριστα, τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν εἰς ὠρισμένην ποσότητα,

Ἄρθρ. 69.

Ὅταν ἡ ἐγγραπτέα ὑποθήκη πηγάζῃ ἀπὸ τὸν νόμον, ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ συναψῇ, εἰς τὰς περιλήψεις καὶ τὰς ἐξῆς ἀποδείξεις:

1) Διὰ καθυστερήσαντας φόρους ἐπίσημον τῆς εἰσπραττοῦσης ἀρχῆς ἀποδεικτικὸν τῆς ποσότητος καὶ τοῦ εἴδους τῶν καθυστερημάτων.

2) Δι' ἀπαιτήσεις, κατὰ τῶν διαχειριστῶν τῆς περιουσίας τῆς ἐπικρατείας, τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ τῶν δήμων, ἐπίσημον ἀποδεικτικὸν τῆς ἐπιτηρεύσεως τὴν περιουσίαν ταύτην, ἢ ἄλλης ἀρμοδίας ἀρχῆς.

3) Διὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 § 3 καὶ 5 διαλαμβανόμενας ἀπαιτήσεις, τὴν ἀπογραφὴν τῶν κτητῶν ἢ ἀκινήτων, ἢ τὸ ἄλλως συνταχθέν περὶ τούτου ἐγγραφον, ἢ ἐπίσημον περίληψιν αὐτῶν. Ἐὰν δὲν ζητητῆται ὑποθήκη ἕνεκεν ἐλλειποῦς λόγουδοσίας, κατὰ τὸ ἄρθρ. 13, ἀμετρουκὸν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἢ τῆς εἰς ἡν πρέπει νὰ παραδίδεται ὁ λογαριασμὸς ἀρχῆς, προσδιορίζον τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως.

4) Δι' ἀπαιτήσεις τῆς ὑπάνδρου γυναίκος κατὰ τὸ 11 ἄρθρ. §. 4, τὸ περὶ γάμου συμβόλαιον καὶ τὰ λοιπὰ ἐγγραφα, ὅσα διαλαμβάνουσι τὰς περὶ τῶν κτημάτων σχέσεις τῶν συζύγων, καθόσον αὐταὶ ἀναγνῶνται εἰς τὴν ἐγγραφοὶν τῶν ὑποθηκῶν.

5) Δι' ἀπαιτήσεις τῶν κληροδόχων, ἢ τῶν ὑποθηκικῶν πιστωτῶν, τὴν διαθήκην, ἢ ἰδιωτικὸν ἰσχυρὸν, ἢ ἐπίσημον ἐγγραφον τῆς ἐπὶ τῆς κληρονομίας ἀπαιτήσεως τῶν διὰ δὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συγκληρονομητῶν, τὰς περὶ διανομῆς τῆς κληρονομίας γενομένας ἐκθέσεις, ἢ ἄλλα μαρτυρικὰ, ἢ ἐπίσημον περίληψιν αὐτῶν.

6) Δι' ἀπαιτήσεις τῶν ἀρχιτεκτόνων, τῶν ἐργοδότηων, τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν προμηθευτῶντων ὕλην πρὸς οἰκοδόμησιν, ἀνοικοδόμησιν, ἢ ἐπισκευὴν κατὰ τὸ 11 ἄρθρ. ἀριθ. 7, ἰδιωτικὸν ἰσχυρὸν, ἢ ἐπίσημον ἐγγραφον.

7) Δι' ἀπαιτήσεις, ὅσαι κατὰ τὸ 11. ἄρθρ. ἀριθ. 8, πηγάζουν ἀπὸ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης, ἢ τῆς συζύξεως τῶν ὑποθηκικῶν χρεῶν, τὰς ἀποφάσεις, ἢ τὰ ἐπίσημως ἐκδοθέντα καὶ προσδιορίζοντα τὴν ποσότητα ἐγγραφα τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν. Δι' ἀπαιτήσεις δὲ καθυστερησάντων τόκων ὑποθηκικοῦ χρέους, ἰδιωτικὰ ἰσχυρὰ, ἢ ἐπίσημα ἐγγραφα, ἢ ἐπίσημον περίληψιν αὐτῶν, ἀποδεικνύοντα τὴν τε ὑπαρξίν, καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀνατῆρων τόκων.

Ἄρθρ. 70.

Μία τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 68 διαλαμβανομένων περιλήψεων πρέπει νὰ κοινοποιῆται εἰς τὸν χρεώστην παρὰ τοῦ πιστωτοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. Ἡ κοινοποίησις αὕτη θέλει γίνεσθαι ἐντὸς ὀκτώ το πολὺ ἡμερῶν μετὰ τὴν ἐγγραφοὶν, ἢ δὲ περὶ τῆς κοινοποιήσεως ἀποδείξεις πρέπει

να παρατίθεται ἐκάστοτε εἰς τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν· ἐὰν ὁ χρεώστης συνεργήσῃ προσωπικῶς εἰς τὴν ἐγγραφὴν, ἢ προσημειώσῃ, ἢ κοινοποιήσῃ, δὲν εἶναι ἀναγκαῖα. Ἄν ὁ πιστωτὴς παραλείψῃ τὴν κοινοποίησιν ταύτην ἐντός τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, ὑπόκειται εἰς ἑκατὸν μέχρι διακοσίων δραχμῶν πρόστιμον.

Ἄρθρ. 71.

Ἐπὶ τῶν κτημάτων προσώπου ἀποβιώσαντος, ἡ ἐγγραφὴ δύναται νὰ γένη ὑπο τὴν ἀπλὴν χαρακτηρίσιν αὐτοῦ, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ 68 ἄρθρ. ἀρ. 3.

Δύνανται ὡσαύτως καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ πιστωτοῦ νὰ ἐγγράψουν ὑποθήκην ὑπὸ τὴν ἀπλὴν χαρακτηρίσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. ἀρ. 2, χωρὶς νὰ ὀνομασθοῦν οἱ ἴδιοι.

Ἄρθρ. 72.

Ὁ αἰτῶν τὴν προσημείωσιν, ὀφείλει νὰ συνάψῃ εἰς τὰς περιλήψεις τὰ δημόσια ἐγγραφα, τὴν ἐπίσημον ἀπόδειξιν τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐγγράφων τῆς ἀπαιτήσεώς του, ἢ τὴν πρωτόκλητον ἀπόφασιν, δυνάμει τῶν ὁποίων γίνεται ἡ προσημείωσις, ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτῶν.

Ἄρθρ. 73.

Ἄν συμπέσῃ μεγάλη σὺρροή ἀπαιτήσεων ἐγγραπτέων, καὶ προσημειώσεων, καὶ ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν δὲν δυνηθῆ νὰ τὰς καταχωρίσῃ εἰς τὸ βιβλίον ἕως τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐκθεσιν διὰ τὰς μὴ καταχωρηθείσας, σημειῶν αὐτὰς κατὰ τὴν τάξιν τῆς παρουσιάσεώς των· ἡ ἐγγραφὴ δὲ αὐτῶν εἰς τὸ τῶν ὑποθηκῶν βιβλίον γίνεται καθ' ἣν τάξιν ἐνεγράφησαν εἰς τὴν ἐκθεσιν.

Ἄρθρ. 74.

Τὰ μέρη δύνανται νὰ αἰτήσουν νὰ καταχωρηθοῦν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν διάφορα σημειώσεις.

Αἱ σημειώσεις ἀκολουθοῦν τὰς ἐγγραφάς, ἢ προσημειώσεις, καὶ περιέχουν τὰς γινομένας ἐπ' αὐτῶν ἐξῆς τροπολογίας:

- 1) Τὰς διορθώσεις τῶν παραδρομῶν καὶ λαθῶν, ὅσα εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐγγραφῶν, ἢ τῶν προσημειώσεων, ἔγιναν ἀπὸ τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ αἰτήσουν αὐτὰς ἢ ἀπὸ τὸν φύλακα τῶν ὑποθηκῶν, ὅςτις τὰς κάμναι αὐτεπαγγέλτως.
- 2) Τὴν ἀλλαγὴν τῆς πραγματικῆς διαμονῆς.
- 3) Τὰς ἐλαττώσεις, ὅσαι ἀναφέρονται εἰς τὴν δι' ἐκτιμήσεως προσδιοριζομένην ποσότητα τοῦ δικαιώματος τῆς ὑποθήκης, ἢ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν μέρους τῶν ἐνυποθηκῶν κτημάτων.
- 4) Πᾶσαν τροπολογικὴν μεταβολὴν τῆς ὑποθήκης διὰ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐξοφλήσεώς της, τὸ ποσὸν τοῦ τόκου, τὴν διάρκειαν τῆς ἐγγραφῆς, τὸν τρόπον τῆς ἀπολαύσεως, ἢ ἄλλον θρον παρακολουθηματικόν.

Διὰ πᾶσαν σημείωσιν, περιεχομένην εἰς τὸν 3 καὶ 4 ἀριθμὸν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν ἐπίσημον ἀποδεικτικὸν τῆς συγκαταθέσεως τῶν μερῶν, ἢ δικαστικὴν ἀπόφασιν. Τὰ λάθη, ἢ τὰ ἐλλείματα, τὰ ἐξ αἰτίας τῶν μερῶν προερχόμενα, δύνανται νὰ διορθωθῶσι μόνον ἐπὶ τῆ βάσει τοιούτων ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν. Ἐὰν δὲ αἱ διορθώσεις αὐταὶ ἀφωρῶσι λάθη, ἐξ ὧν ἡ ὑπόθηκη λογίζεται ἄκυρος, αὕτη δὲν θεωρεῖται ἰσχυρὰ, εἰμὴ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγιναν αἱ διορθώσεις.

Ἄρθρ. 75.

Πᾶσα ἐγγραφὴ ὑποθήκης, προσημείωσις, ἢ σημείωσις εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ πᾶν ἀντίγραφον, ἢ περίληψις ἐκ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, φέρουν τὴν χρονολογίαν, καθ' ἣν ἔγιναν.

Ἄρθρ. 76.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἐγγραφῆς, τῆς ὑποθήκης εἶναι εἰς βῆρος τοῦ χρεώστου, ἂν δὲν ὑπάρχῃ συμφωνία ἐναντία, ἀλλὰ προκαταβάλλονται ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα.

Τὰ ἔξοδα τῆς προσημειώσεως προκαταβάλλονται ὡσαύτως ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα, καὶ μόνον ἂν ἡ προσημείωσις τραπῇ εἰς ὑπόθηκην, ὑποχρεοῦται ὁ χρεώστης εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς ἐξάλειψως καὶ ἐλαττώσεως τῶν ὑποθηκῶν καὶ τῶν προσημειώσεων.

Ἄρθρ. 77.

Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ὑποθηκῶν καὶ αἱ προσημειώσεις ἐξάλειφονται ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν μετὰ τὴν συγκατάθεσιν τῶν ἐχόντων συμφέρον καὶ ἰκανότητα πρὸς τοῦτο μερῶν, ἢ δι' ἀποφάσεως τελεσιδίκου.

Εἰς ἀμφοτέρω τὰς περιπτώσεις, ὁ αἰτῶν τὴν ἐξάλειψιν ὀφείλει νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ὑποθηκῶν τὸ ἀπόγραφον τοῦ φέροντος τὴν συγκατάθεσιν ἐπίσημου ἐγγράφου, ἢ τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 78.

Ὅταν δὲν δοθῇ ἡ συγκατάθεσις διὰ τὴν ἐξάλειψιν, ἢ αἰτίας ταύτης φέρεται εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἔγινεν ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης, ἢ ἡ προσημείωσις, ἂν δὲν ἦναι παρεμπιπτούσα ἡ συναφὴς μετ' ἄλλην δίκην ἐκκρεμῆ ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς κατὰ τοῦ ὑποθηκικοῦ πιστωτοῦ ἀγωγὰς, ὅσαι πηγάζουσιν ἐκ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθρ. 79.

Ἡ ἐξάλειψις τῶν ὑποθηκῶν διατάσσεται ἀπὸ τὰ δικαστήρια.

1) Αν υπάρχη νόμιμος αίτις τῆς ἀποσβέσεως αὐτῶν·
2) Αν ἡ ἐγγραφή δὲν ἐσθριζέτο εἰς κλίεννα ἀπὸ τοῦς
χρηγοῦντας δικαίωμα πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης τίτλους.

3) Αν ἡ ὑπόθηκη ἀπικτήθη δυνάμει τίτλου ἀτά-
κτου, ἢ ἀποσβεμένου·

4) Αν ἡ ἐγγραφή εἶναι ἤδη ἄκυρος δι' ἔλλειψιν τῶν
οὐσιωδῶς ἀπαιτουμένων δι' αὐτήν.

Ἄρθ. 80.

Ἡ ἐγγραφή τῆς ὑποθήκης εἶναι ἄκυρος δι' ἔλλειψιν
τῶν οὐσιωδῶς ἀπαιτουμένων·

1) Ὅταν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν δὲν ἀναφέ-
ρεται ὁ πιστωτής, ἢ ἡ χαρακτηρισίς τοῦ χρεώστου εἶναι
τόσον ἀτελής, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ διακριθῇ σαφῶς τὸ
πρῶτον αὐτοῦ ἀπὸ ἄλλα πρόσωπα·

2) Ὅταν ἡ ἀπαιτήτης ἐγγραφή χωρὶς προσδιορισμῶν
τῆς ποσότητος·

3) Ὅταν ἡ ἐγγραφή τῆς ὑποθήκης δὲν φέρη χρο-
νολογίαν.

4) Ὅταν τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα δὲν εἶναι περιγε-
γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν κατὰ τὸ εἶδος,
καὶ τὴν θέσιν του, ἢ εἶναι περιγεγραμμένον τύσον ἀο-
ρίστως, ὥστε δὲν ἐπιτορεῖ νὰ γνωρισθῇ ἀποχωρῶντως, καὶ
νὰ διακριθῇ ἀπὸ ἄλλα.

Ἄρθ. 81.

Ἄν ἡ ὑπόθηκη ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν ὑποθη-
κῶν, λαμβάνουν τάξιν οἱ ἐπόμενοι πιστωταί, ἂν ὑπάρχουν,
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς των.

Ἄρθ. 82.

Ἄν ὁ προσημειώσας δὲν συμπληρώσῃ τὰς ἀναφε-
ρομένας εἰς τὸ 23. ἄρθρον ἀρ. I. ἐλλείψεις ἐντὸς τριά-
κοντα ἡμερῶν, ἢ δὲν ἀποδείξῃ αἰτίαν ἐννόμου κωλύσεως,
ἢ προσημειώσεις ἐξαλείφεται

Ἄρθ. 83.

Ὅταν ἡ προσημείωσις ἔγινε κατὰ συνέπειαν ἀγωγῆς,
ἢ πρωτοκλήτου ἀποφάσεως, εἰμὲν ἡ τελεσιδικία ἀπόφα-
σις ἀπορρίψει τὴν αἴτησιν τοῦ προσημειώσαντος, φέρει
τὴν ἐξαλείψιν τῆς προσημειώσεως, εἰδὲ τοῦ ἐπιδικάσει
αὐτήν, ὁ προσημειώσας ἔχει τριάκοντα ἡμέρας, προσπιθε-
μένης τῆς διὰ τὴν ἀπόσασιν παρατάσεως τῆς προθεσμίας
διὰ νὰ τρέψῃ τὴν προσημείωσιν εἰς ὑπόθηκην. Παρελ-
θούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, ἡ προσημείωσις ἐξαλεί-
φεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθ. 84.

Εἰς τὴν Πρωτεύουσάν ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις ἐκάστης
ἐπαρχίας συστάσεται γραφεῖον ὑποθηκῶν, ὅπου μόνον
δύνανται νὰ αἰτῶνται καὶ νὰ ἐνεργάνται ἐγκύρως αἱ ἐγ-
γραφαὶ τῶν ὑποθηκῶν, καὶ αἱ προσημειώσεις ἐπὶ τῶν
κτημάτων, ὅσα κείνται εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῆς.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν ἀνατίθεται
εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, ὁ δὲ ὀργανισμὸς αὐτοῦ θέλει κανο-
νισθῇ δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

Ἄρθ. 85.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει

1) Νὰ φυλάττῃ τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν, καὶ νὰ
φροντίξῃ, ὥστε ἀπίντος αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἐνόμου ἀναπλη-
ροῦντος αὐτοῦ, νὰ μὴ δύναται κανεὶς νὰ τὸ ἀνοίξῃ, μη-
δὲ νὰ γενῇ καμμία ἀλλαγὴ, ἢ φθορὰ, τῶν ἐν αὐτῷ
γεγραμμένων·

2) Νὰ καταχωρίξῃ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν
κριθῶς, καὶ κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, τὰς ἐγγραφάς,
τὰς προσημειώσεις, καὶ τὰς σημειώσεις, ὅσαι εἶναι κατὰ
τὸν νόμον δεκταὶ καὶ καταχωριζέται·

3) Νὰ φυλάττῃ ἐπιμελῶς τὰ κατὰ τὸν νόμον πα-
ραδιδόμενα εἰς αὐτὸν ἔγγραφα.

Ἄρθ. 86.

Αἱ πράξεις τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν, καθόσον δὲν
υπερβαίνουν τὰ ὁριζήμενα παρὰ τοῦ νόμου ὅρια, καὶ κα-
τὰ τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ἀντιγράφα, ἔχουν ἐσχὺν
ἐπιστήμων ἐγγράφων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθ. 87.

Τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν θέλουν συντάσσεσθαι καὶ
κρατεῖσθαι κατὰ τὸ περὶ τούτου γενικῶς ὁρθεύσασθαι
ὑπόδειγμα καὶ τὰς περὶ τούτου ἐκδοθησομένας ὁδηγίας.
Θέλουν μονογραφεῖσθαι καὶ ὑπογραφεσθαι πρὸ τῆς ἐνάρ-
ξεως αὐτῶν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδι-
κῶν. Δι' ἕκαστον δὲ νομίμως ὀργανισμένον δῆμον, θέλει
κρατεῖσθαι ἰδιαιτέρον ὑποθηκῶν βιβλίον μετ' ἀλφαβη-
τικῶν ὀνομαστικῶν πίνακος.

Ἄρθ. 88.

Ὅλαι αἱ ποσότητες, ὅσαι ἀναφέρονται εἰς τὸ βιβλίον
τῶν ὑποθηκῶν, ἐκθέτονται καὶ ὁλογραφως, καὶ διὰ
χαρακτῆρων ἀριθμητικῶν. Πρὸς τούτοις ὁ φύλαξ τῶν
ὑποθηκῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ ὑπογράψῃ ἰδιοχειρῶς ὅλας
τὰς ἐγγραφάς τὰς προσημειώσεις, καὶ τὰ σβέσματα, καὶ
νὰ συνάπτῃ εἰς ἰδιαιτέρους τόμους τὰς περιλήψεις καὶ
τ' ἄλλα ἔγγραφα, τὰ πρὸς ἐγγραφὴν ἀπαιτούμενα.

Ἄρθ. 89.

Εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν τὰ σβέσματα γίνον-
ται ἀντικρὺ τῶν ἀρμοδίων ἐγγραφῶν ἐπὶ τῷ δεξιῷ μέ-
ρῳ· ἐπομένως ἀπαγορεύονται τὰ εἰς τὸ σῶμα τῆς
ἐγγραφῆς ξέσματα, μεσόστιχα, καθὼς αἱ παρεγγραφαὶ
καὶ αἱ παρεμβάσεις καὶ ἀφαιρέσεις τῶν φύλλων τοῦ βι-
βλίου τῶν ὑποθηκῶν.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περὶ τῆς δημοσιότητος τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθ. 90.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ἀνοίγει τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν πρὸς ὅλους, ὅσοι θέλουν νὰ τὰ συμβουλευθῶν, ἀλλὰ μὲ τὰς ἀναγκαίαις διὰ τὴν καλὴν διατήρησίν των προφυλάξεις, καὶ χωρὶς μετατόπισιν αὐτῶν.

Ἄρθ. 91.

Ἐκαστος τῶν συμβουλευομένων τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν δύναται νὰ λάβῃ ὁ ἴδιος ὑποιασδήποτε σημειώσεις νομιζει ἀναγκαίαις.

Ἄρθ. 92.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὀφείλει νὰ δίδῃ εἰς τοὺς αἰτούντας ἀντίγραφα πιστὰ, ἢ περιλήψεις ἀκριβεῖς τῶν περιεχομένων εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν ἐγγραφῶν καὶ προσημειώσεων.

Ἄρθ. 93.

Τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν προσημειώσεων πρέπει νὰ περιέχουν καὶ ὅλας τὰς σημειώσεις αὐτῶν.

Ἄρθ. 94.

Ὅσοι ἐγγραφὴ καὶ προσημειώσεις εἶναι ἐξαλειμμένα δὲν ἐμβρίνουν συνήθως εἰς τὰ ἀντίγραφα, ἢ τὰς περιλήψεις, ἐκτὸς εἰ τα μέρη ζητήσουν ῥητῶς νὰ συμπληρωθῶσι καὶ αὐτὰ.

Ἄρθ. 95.

Ὅταν ἐπὶ κτημάτων ὠρισμένων παρὰ τοῦ αἰτούντος δὲν ὑπάρχῃ ἐγγραφή, ἢ προσημείωσις, ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν δίδει εἰς αὐτὸν ἀποδεικτικὸν τῆς μὴ ὑπάρξεως αὐτῶν.

Ἄρθ. 96.

Ὅλα τὰ ἀντίγραφα, αἱ περιλήψεις καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ τοῦ φύλακος τῶν ὑποθηκῶν φέρουν τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ, καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθ. 97.

Αἱ κοινοποιήσεις τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, τ' ἀντίγραφα, αἱ περιλήψεις καὶ τ' ἀποδεικτικὰ τοῦ φύλακος αὐτῶν, πληροῦνται ἀπὸ τοὺς αἰτούντας κατὰ τὴν ἐν τῷ περὶ χαρτοσήμου νόμῳ περιεχομένην διατίμησιν.

ΤΜΗΜΑ Γ΄.

Περὶ τῆς εὐθύτης τοῦ φύλακος τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθ. 98.

Ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ζημίας τῶν μερῶν.

1) Ἄν χωρὶς ἔνομον αἰτίαν ἀπέρριψεν, ἢ ἀνέβαλεν τὴν καταχώρισιν τῆς ἐγγραφῆς, ἢ τῆς προσημειώσεως:

2) Ἄν παρὰ τοῦ νόμου δὲν καταχώρησεν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν τὴν αἰτηθεῖσαν πράξιν.

3) Ἄν δὲν συνέταξεν ἀκριβῶς καὶ κατὰ τοὺς τύπους ὅλα, ὅσα ἐπροτάθησαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἦτο καταχωριστέα.

4) Ἄν τὰ ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν ἀντίγραφα, ἢ αἱ περιλήψεις δὲν ἦναι συμφωνοὶ μὲ τὰ περιεγμένα εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον, ἢ τ' ἀποδεικτικὰ ἀντιβιβλίου εἰς τὴν ἀλήθειαν.

Ἄρθ. 99.

Ἐξαιρουμένης τῆς εὐθύτης τῶν ἀποζημιώσεων, ὁ φύλαξ τῶν ὑποθηκῶν ὑπόκειται καὶ εἰς πειθαρχικὰ ποινὰς, αἵτινες δύναται νὰ λάβουν χώραν κατ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἀτακτον κρατησιν τῶν βιβλίων τῶν ὑποθηκῶν.

Ἄρθ. 100.

Ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεὺς ὀφείλει κατ' ἔτος, καὶ προσέτι ὅσακις πληροφρήθῃ, ὅτι τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν κρατοῦνται ἀτάκτως, νὰ τὰ ἐπισκεπτεται ὁ ἴδιος, ἢ διὰ τοῦ ἀντισαγγελέως, καὶ ἀν' εὐρῆ αἰτίαν, νὰ κάμῃ τὴν πειθαρχικὴν καταδιωξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Ἀκροτελεύτιοι ὀρισμοί.

Ἄρθ. 101.

Ὁ παρὸν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1836, καὶ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀκυροῦνται ὅσοι οἱ μέχρι τούδε ἰσχυρόντες περὶ ὑποθηκῶν ὀρισμοί, ἐξαιρουμένων τῶν ὅσα θέλουν διαταγθῆ ἐν τῷ ἐκδόθησιν εἰσαγωγικῶν νόμῳ ὡς πρὸς τὰς ὑπαρχούσας ἤδη ὑποθήκας.

Ἄρθ. 102.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον ἐπὶ τῇ βία τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου τ. ε. διατάγματος λαμβάνει ἰσχὴν προσωρινῶς νόμου, δημοσιευτέου χωρὶς ἀναβολὴν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (23) Αὐγούστου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.